

Erős akarattal

Ma **Rudinszky Ádám**mal a Dobó István Gimnázium 11. osztályos tanuló-jával beszélgettem. Ádám nemcsak az iskolában emelkedik ki tanulmányi eredményével, de a tatamik világában is remekül teljesít. A cselgáncs szerelmeseként nagyon hamar felismerte, hogy a jó eredményekért kitartó munkával kell harcolni, és a legnagyobb ellenfél nem velünk szemben áll, hanem önmagunkban lakozik. Többszörös magyar bajnoknak mondhatja magát, de nemzetközi viadalok sokaságán is megfordult már, szebbnél szebb eredményeket és érmekeket begyűjtve.

Mióta sportolsz?

A sport szeretetét tulajdonképpen már a szülői házból hozom. Egész kicsi koromtól fogva - ha jól emlékszem talán még csak négy éves lehettem, amikor az édesapám először levitt a judoterembe. Csodálkozva és talán félve is tekintettem a nagyokra, majd egyre cseperedve váltam a közösség részévé. Mások inkább csak a TV előtt ültek, vagy a játszótéren hintáztak, mikor nekem lehetőségem nyílt egy szigorú és fegyelmezett sportágba betekintést nyernem.

Miért, kinek a biztatására választottad ezt a sportot? Nem mondhatnánk, hogy annyira népszerű lenne manapság a fiatalok körében.

Édesapám barátai judóztak, ő nagyon szeretete ezt a sportot, és úgy gondolta, hogy én is meg tudom ebben állni a helyem. Bár szüleim biztatására kerültem az edzőterembe, de azt gondolom, hogy jó döntést hoztak, amivel – így utólag visszatekintve – én is egyetértek. Első pillanattól fogva éreztem, hogy fontos nekem ez a sportág, de természetesen számtalanszor szükség volt arra,

hogy szüleim kitartásra bízassanak, vagy csak támogassanak küzdelmeimben.

Más sportágat is kipróbáltál esetleg kipróbálnál? Más sportágak felerősítő jellegűek lehetnek, és megakadályozzák a monotónia kialakulását.

Igen, az évek során lehetőségem nyílt más területen is kipróbálni magam: labdarúgás, úszás, röplabda, tenisz, kosárlabda – ezeket a mai napig is nagyon szeretem, jól kiegészítik fő sportágamat. Gyakran az edzéseken is előkerül a labda, így a sportági munkát is igen színesnek érzem.

Melyik eredményedre vagy a legbüszkébb?

Sok hazai és nemzetközi korosztályos versenyen vettem részt. Természetesen ezeken a versenyeken elért minden eredményemre büszke vagyok, de talán a tavalyi portugál Világkupa-győzelmem a legkedvesebb.

Melyik volt a legemlékezetesebb versenyed?

Mindig felemelő érzés a dobogón vagy pláne annak legfelső fokán állni, de az előbb említett verseny volt a legemlékezetesebb számomra. Megható érzés volt az aranyéremmel a nyakamban a magyar himnusz hallgatni. Talán minden sportoló számára ez a legfontosabb élmény, és büszke vagyok arra, hogy nekem sikerült ezt elérnem, és hogy külföldön is sikerült Magyarország jóhírére erősítenem.

Ki/ kik a példaképeid?

Ez nagyon egyszerű, mert bár sok kiváló hazai cselgáncsozó van illetve volt, de aki nemcsak mint sportoló, hanem mint magán ember is példát ad számomra az Kovács Antal, a barcelonai olimpia aranyérmese.

Kik a támaszaid, akik mindig motiválnak, segítenek?

Eddigi pályafutásom során legtöbbször szüleimnek köszönhetek, akikre mindig minden körülmények között számíthattam, legyen az fájó vereség vagy örömteli győzelem. Szakmailag legtöbbször edzőmnek köszönhetek, akitől nap mint nap többet és többet tanulok. Mint minden fiatalnak nekem is sokat jelentenek barátaim, akikkel a kevéske szabadidőmet töltöm.

A sportoló élete sok lemondással jár. Te ezekkel hogyan birkózol meg?

Igen, valóban ez sok lemondással jár, de így van ez, ha valaki kiváló a sportban, a művészetben vagy a tudományban. Vannak különlegesen „szigorú” időszakok. Például amikor versenyidőszak van, akkor nem lófrálhatok a barátaimmal, nem szórakozhatok a hétvégéken. Az edzések és az iskola mellett ilyenkor legfontosabb a pihenés és a regenerálódás.

Most 11. évfolyamra jársz. Mik a terveid a jövőre nézve?

Úgy érzem, hogy a cselgáncsban még van hová fejlődnöm, ezért folytatni fogom. Ugyanakkor fontos, hogy a civil életre is készüljek, most úgy látom, hogy a Testnevelési Egyetemre fogok jelentkezni. Bízom abban, hogy mindkettőt – ahogy ezt más sportolóknál is látom – magas színvonalon fogom tudni csinálni.

Gondolkodsz-e -a sportolók körében népszerű- amerikai egyetemek sportolói ösztöndíján esetleg?

Igen ez az egyik álmom. Mindenféleképpen szeretnék részesülni egy ilyen vagy hasonló ösztöndíjban.

Hogyan tudod az iskolát és a sportot összehangoltatni?

Nehezen, de a tanáraink is segítenek nekem, a halasztott dolgozataimat a saját időmhez tudom igazítani. Sajnos rengeteget hiányzom, de az iskolám (Dobó István Gimnázium) segíti a sportpályafutásomat.

Ha edzőtábor vagy verseny van évközeben, a tanáraid toleránsak, segítenek?

Bár tudom, hogy tanáraink nem feltétlenül sportszakemberek, ezért különösen jól esik, amikor versenyeimről, meccseimről őszintén érdeklődnek.

Az osztálytársaid, hogyan viszonyulnak a sportban elért eredményeidhez?

Bár ritkán beszélünk erről, de úgy érzem, hogy büszkék az elért eredményeimre, és együtt örülnek velem.

Mik a terveid az idei évre?

Idén korcsoportot és súlycsoportot is váltottam. Olyan eredményekre nem számítok, mint a tavalyi évben, de minden örömmel azon leszek, hogy a legjobbat hozzam ki magamból.

Urvári Zsófia